

[Ninn Hansen.]

at der hos et flertal er tilslutning til den opfattelse, som denne udmærkede organisation gør gældende, så viser det også, at der er noget i vejen med den måde, hvorpå man opfylder lovens bestemmelse om, at der skal være alsidighed. Derfor er det ikke nok at drøfte, hvordan man skal have den fremtidige radioordning; det er også nødvendigt at se på, hvordan den radioordning, der er, virker, og hvordan den bliver administreret.

Til dette spørgsmål har ministeren vel også ydet et bidrag, men jeg må indrømme, jeg forstår det ikke ganske. Ministeren beskæftiger sig mere med dem, der som ledelse skal lede og fordele arbejdet, nemlig radiorådet, end med den måde, hvorpå tingene fungerer. Og ministeren sætter ligesom hr. Poul Dam nogle spørgsmålstegn ind. Jeg vil gerne have dem klarlagt nærmere.

Ministerens siger, at han i 1972 ønskede folketingsmedlemmernes tilstedeværelse i rådet, men i dag er mindre sikker på det, og tilføjer så: det kræver en politisk modenhed og selvdisciplin, som nu engang ikke er givet. Hvad tænker ministeren på? Er det specielle personer i radiatorådet, eller — hvad det næppe kan være efter senere udtalelser — er det radiatorådet som helhed? Lad være med den udenomssnak, lad os få direkte at vide, hvad det er, ministeren tænker på, så vi kan få det diskuteret. Det er jo det, vi har denne debat til.

Ministerens sætter i øvrigt spørgsmålstegn ved, om folketinget er interesseret i det, og siger: er det sikkert, at folketinget kan have tillid til en styrelse, hvori tinget er repræsenteret ved egne medlemmer? Hvem tænker ministeren her på? Den nydannede organisation, jeg nævnte før, har tilslutning fra 8 af radiatorådets medlemmer. Kun ét af dem er medlem af folketinget, og han forlader det, så vidt jeg forstår, til 1. juli. Det må altså være andre, ministeren tænker på.

Når ministeren udtaler — sådan forstår jeg det — en vis velvilje over for det socialdemokratiske forslag, der går ud på, at folketingsmedlemmer ikke skal sidde der, så ville det jo være mere nærliggende, hvis ministeren sagde til de andre i radiatorådet, de andre partier og grupper, at de kan lade være med at lade sig repræsentere af folketingsmedlemmer. Det står dem frit for. Jeg har nævnt, at de, der er tilsluttet Aktive Lyt-

tere og Seere, om kort tid nok tæller 8 medlemmer, men ingen af dem er folketingsmedlemmer, og socialdemokratiet og alle andre har jo samme mulighed for på grundlag af den nuværende lov at indsætte repræsentanter, der ikke er folketingsmedlemmer. Er det det, man vil gøre, så lad os da få det at vide.

Men i øvrigt: hvorfor er ministeren så ængstelig for politiske repræsentanter? Jeg synes i øvrigt heller ikke, at det, ministeren siger om folketinget, er helt i overensstemmelse med, hvad ministeren siger om de amtslige programråd, der vel også har en vis politisk baggrund igennem valgene. Der taler ministeren om værdifuld nydannelse.

Se, der er jo forskellige muligheder for at få Danmarks radio ledet. Man kunne tænke sig muligheden af, at man skulle have direkte valg. Det er der nogle der er inde på. Jeg har ikke noget imod det, men det vil jo være et stort apparat at sætte i gang, og det kan vel også være tvivlsomt, hvordan man skal stemme ved hjælp af et licenskort, som man skal bevare — jeg er modstander af skattefinansieringen, selvfølgelig. Det var da en vej, man kunne gå. De to andre veje er enten at lade folketinget udpege på nogenlunde samme grundlag, som det sker i øjeblikket, eller at lade regeringen gøre det. Når ministeren ligesom synes at være lidt fornærmet over, at man ikke på forhånd regner med, at hvis regeringen gør det, så bliver det folk, der helt igennem vil opfylde alsidigheden, så forstår jeg ikke helt den fornærmelse, når ministeren, skal vi sige fornærmer folketinget ved udtalelser som dem, jeg har refereret. Ministeren mener altså ikke, det er i sin orden, når det er folketinget, der skal udpege. Hvorfor skulle det blive bedre, hvis det var regeringen, der gjorde det? Det er dog også en politisk forsamling, ligesom folketinget er det.

Jeg synes nok, at både ministeren og andre er kommet lidt let til de forandringer, som de har peget på, og ganske glemmer en argumentation for deres synspunkter. Jeg er altså ikke enig.

I sin redegørelse gør ministeren meget ud af det nordiske samarbejde. Det glæder mig. Jeg er da kun glad for, at ministeren fremhæver de tekniske muligheder, som gør et nordisk samarbejde omkring radio-fjernsyn mere muligt end tidligere. De tre nordiske